

O nejsvětější služebnice boží, svatý Josefe, připomínám tobě tu velikou srdce
 zálost, kterou jsi měl, když jsi svou nejmilější choti téhometnou viděl, avšak vědět jsi
 nemohl, kterak to veliké tajemství s ní se přihodilo. Pamatuj, ó nejsvětější ženichu
 Marie, jak mnoho zálostných vzdychání a jak hojných slzí z tvých očí jsi prožil. O,
 jak zálostně tebe Pán Bůh navštívil ráčil a jak přísne tvou trpělivost zkoušel, však
 přece tvou stálost Boha jsi přemohl a tvýma slzy srdce jeho jsi obměkčil! O, jak
 v tvé ctnosti daleko mě předcházíš v tom, když choti tvou, kterou ocítě téhometnou
 jsi viděl, však přece ji odsoudit jsi nepochtěil! Já pak tolikrátě blížního mého nespra-
 vedlivě soudím, ačkoli mnohokrátě nic zlého o něm jsem neslyšel ani neviděl. Po-
 mizeně tebe žádám skrze ty všechny slzy, které jsi v tvém zármutku vylil, aby jsi mi
 vyjednal všech mých hříchův odpustění, kterých sem se zlym domněním a falešným
 posuzováním dopustil, a objednej mi tu milost, abych se těch jedovatých zlostí na-
 potom mohl zdalovat. Amen.

Zdeť rozmejšlet můžeme ty veliké ctnosti, v kterých se tehdáz Maria cvičila. Po-
 nejprv byla v ty největší ouzkosť, nevěda, zdaž to veliké tajemství vtělení Syna bo-
 žiho má svatému Josefovi vyjeviti, aneb raději v tejnosti míti. Srdčně sice ráda by
 to byla vyjevila, kdyby jí ta nejhlubší pokora a poníženost byla nezbratňovala, neb
 možné jí nebylo takovou věc někomu vyjeviti, která by jí u lidí k nějaké cti a chvále
 sloužila. Když pak svého nejmilějšího ženicha v tak velikém zármutku postavěného
 viděla, velikou nad ním outřpnost měla. Protož také víceji želela nad jeho zármut-
 kem než nad všim vlastním. Dobry pak Josef všim způsobem před nejsvětější Pannou
 chtěl svůj kříž zatajit, však přece poznati mohla, že k ní tak přivětivým se neukazo-
 val jako prvý, což s tou největší trpělivostí Maria Panna snášela a Bohu jediné svou
 potřebu přednášela. O, jak mnoho hodin na modlibách strávila, ustavičně Boha žádaje,
 aby nejmilějšímu jejímu ženichovi toho zármutku a žalosti ulevil, jiné všechno pro-
 zřetelnosti boží poroučela a jak sebe, tak svého ženicha docela jeho svatě vůli od-
 dávala, byt třebaš na ni aneb na něho jakékoliiv zle na tom světě seslati ráčil.

O Maria, přecíte zrcadlo všech ctností, jak hluboká jest tvá pokora, jak silná
 tvá trpělivost, jak velika tvá outřpnost a jak vysoká tvá důvěrnost, docela Bohu se
 oddáti! O, kterak jsi svého nevinného ženicha v takovém zármutku postavěného
 mohla viděti, kterému však jsi jedinkým slovem mohla pomociť? Je-liž to možná,
 že ty k svému milému příteli tak zatvzřelým srdcem se ukazuješ? Než však vo-
 lís raději zármutek snášeti a sebe sama do nebezpečnství, abys od něho opuš-
 těna byla, se vydati než proti tvé veliké poníženosti nětco nejmenšího učiniti. O ty
 nejponíženější Panno, já ani to nejmenší tvé poníženosti na sobě nemám, poně-
 vadž nic raději nemluvim neb mluvití slyším, kromě co k mě chvále a cti přiná-
 leží. Protož také skrze to všechnu zasluhu u Boha potracuji a to dobré, co jsem
 někdy sobě zepskal, navíc obrácím. Skrze tu tvou nejhlubší pokoru tebe žádám,
 ó Panno, aby jsi toho pyšného ducha ode mě vzala a tebe v poníženosti a trpěli-
 vosti nasledovati milost mně u Boha objednala. Amen.